

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 215/2021
04.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из с. ..., Општина ..., чији је пуномоћник Светислав Величковић, адвокат из ..., против туженог Оператор дистрибутивног система „ЕПС Дистрибуција“ доо Београд, Огранак „Електродистрибуција Ниш“, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1600/20 од 02.09.2020. године, у седници одржаној 04.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1600/20 од 02.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 9354/17 од 13.02.2020. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди према туженом да је у обавези да тужиоца уведе у евиденцију као новог потрошача електричне енергије и као продавац закључи са њим уговор о продаји електричне енергије на бројилима .., .., .. и .. који се налазе на објекту тужиоца на кп.бр. .. КО ..., те да убудуће доставља рачуне на име тужиоца као новог корисника и да ће пресуда служити уместо уговора о купопродаји електричне енергије, што је тужени дужан да призна и промене евидентира, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1600/20 од 02.09.2020. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу која не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења

тужбе, ставом 2. истог члана прописано је да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члана 479. став 6.ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којим је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 07.04.2015. године ради утврђења, а вредност предмета спора у тужби означена је у износу од 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић